

організаційна структура, люди і процеси працюють разом для того, щоб надати організації перевагу в конкурентному середовищі. Оскільки технологія змінюється в ході виробництва організації, транспортування, зв'язку і відстежування інформації, управління людськими ресурсами повинно гарантувати, що організація має право на те, що різні люди могли б упоратися з новими проблемами. Підтримання високопродуктивної системи роботи може включати розробку навчальних програм, найм людей з новими навичками і створення винагород за такі норми поведінки, як робота в команді, підприємливість і навчання.

Список використаних джерел:

1. Балабанова Л. Управління персоналом: Навчальний посібник: Мін-во освіти і науки України, ДонДУЕТ ім. М. Туган-Барановського / Л. Балабанова, О. Сардак – К.: Професіонал, 2006. – 511 с.
2. Братченко В.Ф. Управління персоналом організації в сучасних умовах/ В.Ф. Братченко // Персонал. – 2006. – № 3. – С. 5–10.
3. Василенко В.А. Стратегічне управління: Навч. посіб./ В.А. Василенко. – К.: Знання, 2003. – С. 141–153.
4. Ганза І.В. Формування принципів управління персоналом підприємств в сучасних умовах / І.В. Ганза // Наукові праці НУХТ.– 2011. – № 41.– С. 112–115.
5. Гетьман О. Економіка підприємства: Навчальний посібник; Мін-во освіти і науки України, Дніпропетровський ун-т економіки і права / О. Гетьман, В. Шаповал. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 487 с.
6. Григор'єв Л. Управління персоналом і регулярний менеджмент/ Л. Григор'єв // Робота сьогодні. – 2000. – №5. – С. 32–34.

ЕЛЕМЕНТИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ У ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

*Головко Н.М.
Полтава, Україна*

Науковий керівник: Школяр С.П. – к.т.н., доцент

Управління інноваційними процесами у діяльності сучасного загальноосвітнього навчального закладу є одним із стратегічних напрямів в освіті. Це є умовою конкурентоспроможності закладу, гарантією соціальної безпеки її вихованців та всіх учасників педагогічного процесу: учнів, педагогів, батьків, стейкхолдерів. Елементи системи управління повинні мати між собою тісний, мобільний інтерактивний зв'язок з метою досягнення очікуваного кінцевого результату суб'єктом управління, спрямованого на якісну зміну об'єкта управління. Сутність освітнього менеджменту, зміст діяльності менеджера освіти, проблеми інноваційних підходів до педагогічного менеджменту висвітлені в роботах [1-8].

На думку учених, до елементів управлінських інновацій слід віднести сучасні економічні, психологічні, діагностичні, інформаційні технології, які дають змогу створити відповідні умови для оперативного й ефективного прийняття керівником управлінського рішення. У сукупності елементів управлінських інновацій, що впроваджуються в навчальних закладах, виділяються: модернізовані зміст, форми й методи управлінської діяльності керівника, громадсько-державні, регіональні, модульні, проєктні моделі управління. Практика педагогічної діяльності свідчить, що колектив на чолі з керівником має визначитися, які це будуть зміни за інноваційним потенціалом: удосконалення, раціоналізація, модернізація, оптимізація; принципово нові, радикального характеру технології навчання, виховання, розвитку молоді, організації педагогічного процесу, управління закладом освіти.

Звичайно, що це не можливо без усвідомлення моделі бажаного творчого пошуку, осмислення етапів та термінів досягнення очікуваного результату, раціонального добору засобів її досягнення, заснованої на науково-інформаційному пошуку та математично обґрунтованій експериментальній базі. Таким чином, задля прийняття правильного управлінського рішення щодо інноваційних процесів у діяльності сучасного загальноосвітнього навчального закладу виникає необхідність володіння повною своєчасною достовірною інформацією, проведення анкетування, чисельного та натурального експериментів тощо. Слід зазначити, що проведені раніше дослідження встановили, що найбільш значущі психолого-педагогічні експерименти всеукраїнського рівня з розробки нового змісту освіти, сучасних освітніх технологій проводяться лише у 60 школах України, тільки понад 1000 вчителів близько 700 шкіл апробують нові підручники (загалом близько 4% загальноосвітніх навчальних закладів). Вищезначене є результатом відсутності налагодженої системи управління нововведеннями в освітніх закладах і як наслідок недостатньої підготовки педагогів як елементів система в рамках суб'єктно-об'єктних відносин до інноваційної діяльності.

Важливим чинником організації інноваційної діяльності є вміння знайти у новаціях як власну мету, що активізує інноваційну діяльність педагога, так й загальну, що згуртовує педагогічний колектив та інших учасників процесу, і тим самим сприяє ефективному процесу та результату. Отже, завдання менеджменту інноваційної діяльності полягає у керівництві та виконанні різноманітних за обсягом видів роботи та конкретних заходів, що залежать від змісту нововведення. Основним алгоритмом розробки завдань є поетапний перехід від вихідного стану до ідеального образу моделі, враховуючи при цьому крім вихідних даних також ресурсне забезпечення, нормативно-правові та інші обмеження, раціональні та ірраціональні фактори впливу, якісний стан елементів освітньої системи. Зауважимо, що останній, знаходячись в ланцюгу якості та являючись залежним від якості управління з одного боку, з іншого є впливовим на якість процесу та якість освітнього результату.

Якість кінцевого результату освітньої послуги успадковує якість процесів і якість організаційно-управлінської системи освіти, її елементів.

Таким чином в системі освіти професіоналізація керівників вимагає особливої уваги за нових умов менеджменту освітнім процесом у сучасних навчальних закладах, де вони відіграють важливу роль у впровадженні інновацій, застосовуючи сукупність засобів, методів та форм впливу на особистості та колектив з метою ефективного функціонування освітньої галузі.

Висновки. Зміст управління інноваційною діяльністю освітньої системи та її елементами визначається основною ідеєю інноваційного процесу, метою та очікуваними результатами. Зміст формалізується у програмі прикладного дослідження або проєкту, підготовка якої передбачає функціональний розподіл ролей та завдань між елементами, при цьому не останню роль в ньому відіграє й контрольна функція на кожному етапі ведення освітнього процесу. Успішне впровадження інноваційних технологій у сфері управління сучасним загальноосвітнім навчальним закладом передбачає принцип відображення якості, який в сою чергу полягає в переносі (відображенні) якості процесу на якість результату. Таким чином, впливати на якість кінцевого результату можна методом впливу на формуючі та організуючі його процеси. Усі процеси є елементами системи, у якій вони функціонують. Якість побудови цієї системи і механізму її функціонування відбивається на якості складових її процесів, якість результату успадковує якість процесів, елементів і системи, їх об'єднуючої.

Список використаних джерел:

1. Ельбрехт О.М. Адаптивне управління навчальним процесом. – Х.: Вид. група «Основа», 2005. – 128 с.
2. Мармаза О.І. Інноваційні підходи до управління навчальним закладом. – Х.: Видав. гр. «Освіта», 2004. – 204 с.
3. Освітній менеджмент: навч. посіб. / за ред. Л. Даниленко, Л. Карамушки. – К.: Шкільний світ, 2003. – 400 с.
4. Школяр С.П. Елементи системного підходу у підготовці майбутніх менеджерів. *Науковий вісник Чернівецького університету. Серія: Педагогіка та психологія.* 2015. С. 230–235.
5. Школяр С.П. Аспекти підготовки фахівців до опрацювання та аналізу базових інформаційних потоків на ринковому середовищі. *Педагогічні науки.* 2015. Вип. 12. С. 356–361.
6. Школяр С.П. Врахування важелів інтелектуальної власності в угоді про асоціацію при підготовці менеджерів до маркетингової діяльності. *Вісник Черкаського університету. Педагогічні науки.* 2015. Вип. 12. С. 220–225.
7. Школяр С.П. Особливості підготовки фахівців специфічних категорій з погляду збалансованості системних показників *ScienceRise.* 2015. № 5. С. 130–137.
8. Школяр С.П. Систематизація інформації про природну спадщину як елемент підготовки менеджерів у період переоцінки цінностей. *Імідж сучасного педагога.* 2017. № 1 (170). С. 37–41.